

- Искам да поговорим спокойно...

х

Ирина стои като вкаменена.

х

- ... Нас ни свързват много по-вече неща, отколкото мислиш... - продължава той. - ... Дом не искам да се разделя с него, заминай... Прави каквото искаш? Нима никакво значение дали немците ще намалят контингентите или не...

х

Устните на Ирина се раздвижват.

- Аз ще остана тук!

х

Лицето на Борис се разтяга от широка, пианна усмивка.

- Така!... Разбра ли най-после, нали?

х

- Да, напълно! Сега върви да спия! - отвърща му презрително тя.

х

Борис се оттегля от заключената врата...

х

х х

Лицето на фон Гайндер запълва опразнения екран.

- Мога ли да изпуша една цигара при вас?

Той се надвесва над Ирина която седи на пясъка по бански костюм.

- Естествено!

фон Гайндер сяда до нея и запалва.

Ирина се обръща към него.

- Доволен ли сте от почивката си?

- Аз не мога да нарека това почивка.

- Защо?